

ת"פ 13199/10/19 - מדינת ישראל נגד דביר ברייר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13199-10-19 מדינת ישראל נ' ברייר(עצור/אסיר
בפיקוח)

בפני כבוד השופט עמי קובו
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

דביר ברייר

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד רעות אבירי

ב"כ הנאשם: עו"ד משה אלגלי

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירה של **הצתה**, לפי סעיף 448 רישא בחוק העונשין, תשל"ז-1977.
2. על פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, ביום **29.9.19 בשעת לילה**, הגיע הנאשם לרחוב בראשון לציון כשהוא נושא בכליו אמצעי לשילוח אש, בהיותו בשכרות חלקית לאחר ששטה משקאות משכרים. בהגיעו למבנה הצמוד לגדר בית ספר בלב שכונת מגורים, הדליק הנאשם נייר בקרבת עמוד תקשורת "בזק" שניצב במקום. הנאשם המשיך וליבה את האש עד שזו גברה ואחזה בעמוד, ועזב את המקום. כוחות כיבוי שהוזעקו למקום כיבו את הדלקה שגרם הנאשם. כתוצאה ממעשיו, נגרם נזק לקווי תקשורת בזק שהותקנו עליו, 43 מנויי חברת בזק ניזוקו ונגרם נזק לתשתית בסכום של 9,462 ₪. תיקון התקלה הסתיים לאחר ארבעה ימים.
3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן והופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן, ללא הסכמה לעניין העונש.

תסקירי שירות המבחן

4. על פי תסקירי שירות המבחן, הנאשם בן 24, בגיל צעיר אובחן כלוקה בהיפראקטיביות ובעיות קשב וריכוז שהקשו על הסתגלותו למסגרות החינוך. בנוסף תוארו קשיי וויסות שאופיינו בהתפרצויות זעם כלפי סביבתו. סיים 11 שנות לימוד. בגיל 12 החל לצרוך אלכוהול ומגיל 15 החל לצרוך סמים מסוגים שונים, תחילה בנסיבות חברתיות ובהמשך באופן אינטנסיבי ויומיומי. שוחרר משירות צבאי לאחר שריצה

עמוד 1

עונש מאסר בכלא צבאי בגין סירובו להתגייס. לאורך השנים עבד בעבודות מזדמנות ובאופן בלתי יציב.

במסגרת הליך המעצר התרשם שירות המבחן כי הנאשם התקשה לבחון את נסיבות מעצרו, נמנע משיתוף אודות בחירותיו, מזער את חומרת בעיותיו והתמקד בכך שהפסיק לשתות אלכוהול מאז מעצרו וראה בכך פתרון לבעיית התמכרותו.

לנאשם עבר פלילי הכולל הרשעה בעבירת החזקת סכין והליך שהסתיים ללא הרשעה בגין עבירות גניבה וקשירת קשר לעוון. הנאשם התקשה להרחיב אודות עברו הפלילי ותלה את נטייתו להגיב באלמות, בצריכה מופרזת של אלכוהול. ביחסו לעבירה מסר כי צרך אלכוהול בכמות מופרזת במסגרת מפגש חברתי וכי אינו זוכר את פרטי התנהלותו המתוארת בכתב האישום. שלל כוונה לפגיעה מצדו והתקשה להעמיק בנוגע לנזק שגרם ופוטנציאל הפגיעה הגלום במעשיו.

הנאשם ביטא הבנה מסוימת לדפוסיו ההתמכרותיים וחש סיפוק נוכח הפסקת שתיית האלכוהול מאז מעצרו. לצד זאת מסר כי ממשיך לצרוך סמים מסוג קנאביס באופן יומיומי וכי אינו רואה בכך קושי או נזקקות טיפולית. הנאשם הופנה לביצוע בדיקת שתן שאותה לא ביצע.

שירות המבחן התרשם שהנאשם גדל בנסיבות משפחתיות מורכבות, גילה קשיי הסתגלות למסגרות ולתפקוד יציב. התמודד עם קשייו בדרך לקויה של צריכת חומרים פסיכו-אקטיביים לצד התנהלות שולית. לאורך השנים לא ניתן היה לשלבו בטיפול נוכח מוטיבציה נמוכה מצדו, חשדנות כלפי גורמי סמכות ועמדותיו כי אינו נזקק לסיוע מקצועי, וכך גם כיום. להערכת שירות המבחן ברקע לביצוע העבירה עומדים התמכרותו וקשייו לווסת דחפים תוקפניים שגברו בהיותו תחת השפעת אלכוהול. **שירות המבחן התרשם מקיומו של סיכון ברמה בינונית להישנות התנהגות אלימה ואם תתרחש תוצאותיה צפויות להיות ברמה בינונית.** כגורמי סיכון להישנות ביצוע עבירות מנה שירות המבחן את עברו הפלילי, מצבו הכלכלי המורכב, התמכרותו לחומרים פסיכו-אקטיביים והמשך צריכת סמים כיום, קשייו בוויסות דחפים בהיותו תחת השפעת חומרים וגורמי תמיכה חלשים. כגורמי סיכוי לשיקום מנה שירות המבחן את דווחי אמו ומעסיקו כי הוא מקפיד על תנאי שחרורו וכי לאחרונה החל לעבוד. **נוכח שלילתו נזקקות טיפולית בתחום ההתמכרויות ודיווחו על המשך צריכת סמים, שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית והמליץ על עונש מציב גבול שיחדד בפניו את חומרת העבירה.**

הנאשם הופנה בשנית לשירות המבחן לאור דיווח של בא כוחו כי חלה הדרדרות במצבו הנפשי של הנאשם. במסגרת תסקירו המשלים ציין שירות המבחן כי הנאשם מסר שפנה לקבלת טיפול במרכז לשלום המשפחה ואולם גורמי הטיפול הסבירו לו כי עליו לפנות תחילה לטיפול גמילה. בנוסף מסר הנאשם כי הוא ממשיך לצרוך סמים מסוג קנאביס באופן יומיומי נוכח קשיי שינה ולדבריו הפחית את תדירות השימוש. בדיקה שנערכה לנאשם הצביעה על המשך שימוש בסמים ולבדיקה נוספת לא התייצב. מגורמי הטיפול במרכז נמסר כי הנאשם לא התקבל לטיפול במסגרתם על רקע התרשמותם כי מדובר באדם בעל קווים אנטי-סוציאליים בנוסף לדפוסיו ההתמכרותיים.

שירות המבחן אשר התרשם כי הנאשם אינו מווסת ובעל קשיים בשמירה ובהצבת גבולות, עושה שימוש תדיר בסמים ומצוי במצוקה רגשית, הפנה את הנאשם לטיפול בתחום ההתמכרויות. הנאשם התקשה להתייחס באופן ביקורתי לדפוסי השימוש הסמים ולהבין את הסיכון והמחיר הכרוך במצבו. מגורמי הטיפול ביחידה לטיפול בהתמכרויות נמסר כי הנאשם פנה למסגרתם במהלך חודש יוני '21 אך נמצא בלתי מתאים להשתלב בטיפול במסגרתם, לאחר שבשיחה עמו ציין כי אינו מעוניין להפסיק לצרוך סמים מסוג קנאביס.

ניסיונות מצד שירות המבחן ליצור עמו קשר לאחר קבלת האינפורמציה מהמרכז לטיפול התמכרויות, לא צלחו

והנאשם עצמו לא יצר קשר עם שירות המבחן. לאורך תקופת האבחון, הנאשם התקשה לשותף פעולה באופן מלא, ולמרות שהביע נכונות לפנות לקבלת טיפול גמילה, שלל בפני גורמי הטיפול נזקקות לטיפול בתחום ההתמכרויות, ביטא רצון להמשיך ולצרוך סמים ולדבריו פועל לקידום קבלת רישיון לשימוש בקנאביס רפואי.

טיעוני הצדדים

5. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד רעות אבירי, הערכים המוגנים שנפגעו הם שלום הציבור, זכות הקניין, וכן נפגעה תחושת הביטחון של התושבים ובפרט כאשר העבירה בוצעה בלב שכונת מגורים. הנאשם הצית עמוד בזק בלב שכונת מגורים בסמיכות לבית ספר, המשיך וליבה את האש, כך שלא מדובר באירוע ספונטני. רבות נכתב בבתי המשפט על אודות חומרת עבירת ההצתה והסיכון הכרוך בה. המאשימה עתרה למתחם עונש הנע בין 20 חודשים ועד ל-4 שנות מאסר בפועל.

התסקיר שהתקבל בעניינו של הנאשם לא בא בהמלצה שיקומית, אלא על עונש מציב גבול שמחדד את חומרת העבירה. שירות המבחן ציין כי הנאשם ממשיך לצרוך סמים באופן יומיומי. הנאשם התקשה להרחיב אודות עברו הפלילי ונטה להשליך את התנהגותו האלימה על שתיית אלכוהול. הוא צמצם את חומרת הבעיה שלו, ביטא אמביוולנטיות ביחס לתחום ההתמכרות ולכן לא שולב בטיפול. ביחס לעבירה, הנאשם מזער וטען שאינו זוכר את פרטי התנהלותו כיוון שהיה בגילופין. הוא התמקד במצבו כיום והתקשה להבין את הנזק שגרם. הוא נמנע בתירוצים שונים לבצע בדיקות שתן. שירות המבחן תאר מוטיבציה נמוכה לטיפול, כאשר ברקע לביצוע העבירה עומדים התמכרותו לחומרים פסיכו-אקטיביים והנאשם מתקשה להכיר בחומרת מצבו ולהתגייס לטיפול. רמת הסיכון להישנות התנהגות אלימה היא בינונית ותוצאותיה עשויות להיות ברמה בינונית. בסופו של דבר שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית והמליץ על עונש מציב גבול.

המאשימה לקחה בחשבון את הודאת הנאשם, אף שמדובר בלקיחת אחריות חלקית בלבד, ועתרה להטיל עליו עונש של 30 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי.

6. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד משה אלגלי, לנאשם עבר פלילי ישן יחסית, מלפני כ-4 שנים, עבירות שביצע כנער וכבחור צעיר ומאז הוא עבר כברת דרך. שירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית לאור העובדה שהנאשם לא שיתף פעולה, אך הוא לקח את עצמו בידים, התחיל בשיקום חייו בתמיכת משפחתו, הפסיק לצרוך אלכוהול מזה זמן רב ועובד כיום בעבודה מסודרת. שירות המבחן הציע לו טיפול ארוך בקהילה, אך הנאשם הוא צעיר בן 25 שרוצה לבנות את חייו מבחינה כלכלית, בת זוג וכד'. גם אם ילך לשנה של טיפול, לאחר מכן בית המשפט יכול לגזור את דינו לכאן או לכאן. הנאשם רצה וודאות בחייו ולכן לקח את השיקום על עצמו.

מדובר בבחור צעיר שאמור לפתוח את חייו לאחר תום ההליך. ככל שהוא יישא בעונש של מאסר בעבודות שירות, הוא יוכל להמשיך ולשקם את חייו, לעבוד בשעות הערב ולמצוא בת זוג. כיום אינו משתמש בסמים ולא צורך אלכוהול, ויוכל לבצע בדיקות שתן במסגרת עבודות השירות. עונש מאסר ממושך לא יביא תועלת לחברה ולא לנאשם. הוא כבר נענש, כאשר שהה חודש ימים במעצר בתיק זה, ושנה שלמה בתנאי מעצר בית מלא, ללא פרנסה. מצבו הכלכלי הורע והוא חזר לבית הוריו. מבקש שסך הפיצוי לא יעלה על גובה הנזק.

7. הנאשם טען כי הוא מבין שהמעשה חמור, אך באותו היום הוא זרק בדל סיגריה כאשר היה שיכור ולא ניסה ללבות את האש. הוא מודה בכתב האישום, אך עצרו אותו ללא אמצעים לייצור שריפה. מאז הוא עושה כל שביכולתו עם עורך דינו והשירות בקהילה. אמרו לו שגמילה בקהילה תעזור לו והוא ישמח לכל עזרה.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

8. כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.

הערכים החברתיים אשר נפגעו הם הגנה על שלום הציבור והגנה על זכות הקניין, כמו גם על תחושת הביטחון של הציבור.

על חומרתה של עבירת ההצתה, ובפרט בשל פוטנציאל הפגיעה שבה, ניתן ללמוד אף מהעונש המרבי שקבע המחוקק לצידה העומד על 15 שנות מאסר. בית המשפט העליון עמד לא אחת על חומרתה היתרה של עבירת ההצתה והסכנה הגלומה בה. זאת גם כשהיא מתייחסת לרכוש בלבד, בין היתר בשל הפוטנציאל לגרימת נזק לגוף. עבירת ההצתה היא מהחמורות שבספר החוקים, וזאת לאור הפוטנציאל ההרסני הטמון בה נוכח הסכנה הגלומה במעשה לגופו ולרכושו של אדם. חומרתה של עבירת ההצתה נובעת מכך שראשיתה ידוע, אך אין איש יודע כיצד תתפשט האש ומה יהיה היקף הנזק. בשל כך נקבע כי יש להתייחס בחומרה לעבירה זו, וככלל ראוי להטיל בגינה עונש של מאסר בפועל, כאשר מדיניות הענישה נגזרת, בין היתר, מהתכנון המוקדם, סוג ומהות הרכוש שהוצת בפועל, תוצאות המעשה והפוטנציאל לסיכון לנפש ולרכוש הגלום במעשה ההצתה (ע"פ 1414/15 **מדינת ישראל נ' פדר** [15.4.15]; ע"פ 1727/14 **מימון נ' מדינת ישראל** [6.1.15]; ע"פ 6720/16 **מדינת ישראל נ' פלוני** [7.3.17]).

כידוע, משרעת הענישה בעבירת ההצתה רחבה מאוד בהתאם למידת החומרה, לסוג ומהות הרכוש שהוצת ולפוטנציאל הנזק שנספק. על חומרת עבירת ההצתה ושיקולי הענישה בגינה עמד כב' השופט ע' גרוסקופף בע"פ 2939/19 **חלפון נ' מדינת ישראל** (2.2.20):

"בהצתה טמון נזק הרסני. אש המתפשטת באופן בלתי מבוקר זורה הרס, ומסכנת את האדם ואת החי, את הגוף ואת הרכוש. לא בכדי עמד בית משפט זה על חומרת עבירת ההצתה, ודומה כי אין צורך להכביר בכך מילים. עם זאת, טווח הענישה בגין הצתה אינו אחיד, ובקביעתו יש ליתן את הדעת, בין היתר, לתוצאות ההצתה, לפוטנציאל הסיכון הגלום בה, לתכנון מוקדם ולעברו של המצית".

(לעניין זה ראו גם בע"פ 8347/19 **מיהרט נ' מדינת ישראל** [17.3.20] ובע"פ 2356/17 **רגבי נ' מדינת ישראל** [29.6.19]).

9. בבחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** יש להבחין בין **מדרגי ביניים** של חומרה בעבירת ההצתה, תוך הבחנה בין הצתה של נכס בנסיבות שאין לחשוש כי ההצתה תתפשט לרכוש אחר; הצתה של נכס שעלולה להתפשט ולפגוע ברכוש אחר; הצתה של נכס שיש בה פוטנציאל לפגיעה בגוף ובנפש; הצתה של נכס בנוכחותו הקרובה והמיידי של אדם, באופן שמגביר את פוטנציאל הפגיעה בגוף ובנפש; הצתה שגרמה בפועל לפגיעה בגוף ובנפש על אף שהמצית לא התכוון לכך; והצתה בכוונה לפגוע בגוף ובנפש. מובן כי בתוך מדרגי ביניים אלה יש להבחין בין נסיבות שונות לחומרה או לקולה, כגון התכנון וההצטיידות בחומר דליק, ערך הרכוש שהוצת או מספר האנשים שהיו בסיכון של פגיעה (ע"פ 4036/13 **אמארה נ' מדינת ישראל** [5.10.14]).

בנסיבות המקרה דנן, הפגיעה בערך המוגן היא ברף בינוני. הנאשם הצית עמוד תקשורת שניצב בסמוך לבית ספר ובלב שכונת מגורים תוך שהמשיך וליבה את האש עד שאחזה בעמוד. ההצתה בלב אזור מגורים בשעת לילה מאוחרת כאשר אנשים לנים בביתם, מעלה את הסיכון להתפשטות האש לבתי מגורים ולפגיעה ברכוש ובגוף ומחמירה את הפגיעה בערכים המוגנים. לנאשם לא היתה כוונה לגרום נזק לנפש ומעשיו לא בוצעו על רקע סכסוך עם אחר, אלא על רקע שכרות חלקית, אולם הוא גרם לנזק ממשי לרכוש ולשירות שאותו צורכים

לקוחות חברת בזק.

10. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, יש לתת את הדעת לכך שהנאשם הגיע לעמוד תקשורת הצמוד לגדר בית ספר בלב שכונת מגורים, כשהוא נושא בכליו אמצעי לשילוח אש בהיותו בשכרות חלקית. הנאשם הדליק נייר או חומר דומה בקרבת עמוד התקשורת, והמשיך ללבות את האש עד שזו אחזה בעמוד, אז עזב הנאשם את המקום. העובדה שהנאשם היה בשכרות חלקית בעקבות שתיית משקאות אלכוהוליים, אינה מפחיתה מאחריותו לביצוע העבירה. נראה כי אף שהנאשם הגיע למקום כשבכליו אמצעי לשילוח אש, מדובר במעשה ספונטני ולא מתוכנן. הנזק הפוטנציאלי הגלום בעבירה הוא להתפשטות האש לעבר בית הספר ולבתי מגורים הנמצאים בסמוך, ובפרט בשעת לילה מאוחרת כאשר אנשים נמצאים בבתיהם ומכך גובר הסיכון לרכוש ולגוף. הנזק שנגרם בפועל הוא ממוני - נזק לתשתית בשווי של 9,462 ₪ ונזק ל-43 מנוי "בזק", לאור זאת שרק בחלוף ארבעה ימים הסתיים תיקון התקלה.

הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה קשורות בהתמכרותו לחומרים פסיכו-אקטיביים ולקשייו בוויסות דחפים תוקפניים שגברו בהיותו תחת השפעת אלכוהול.

11. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי בעבירת ההצתה קיימת החמרה בענישה ואולם מנעד הענישה רחב וקשור בנסיבות המקרה. לעניין זה ראו בע"פ 2745/18 **אבו שארב נ' מדינת ישראל** (8.8.18):

"חומרת העבירה בה המערער הורשע, עבירת ההצתה, היא רבה, הסיכון הגלום במעשה ההצתה, ובהשלכות ההרסניות והבלתי צפויות העלולות להיגרם מהבערת אש בלתי מבוקרת - מחייבת, בדרך כלל, ענישה מוחשית ומרתיעה.... עם זאת, נקבע לא אחת, כי מנעד הענישה האפשרי בגין עבירת ההצתה הוא רחב וכל מקרה נקבע בהתאם לנסיבותיו".

12. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים, הוטלו על נאשמים עונשי מאסר במנעד רחב כמפורט להלן:

א. בע"פ 6326/17 **מחאמיד נ' מדינת ישראל** (3.12.17), קיבל בית המשפט העליון ערעור נאשם שהורשע על פי הודאתו בעבירה של הצתה. הנאשם ואדם נוסף הציתו צמחייה בשדה קוצים בקרבת גדר הכניסה של יישוב, ולאחר שהאש התלקחה נסעו מהמקום. האש התפשטה ושרפה צמחייה עד שזו כובתה על ידי כוחות שהוזעקו למקום. הנאשם כבן 18 ללא עבר פלילי, נדון לעונש של 24 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קבע כי יש להעמיד את **מתחם העונש על 15 ועד ל-30 חודשי מאסר בפועל** והפחית את עונשו לעונש של **18 חודשי מאסר בפועל**.

ב. בע"פ 8659/13 **אלמליח נ' מדינת ישראל** (14.5.14), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירת הצתה. הנאשם אשר פוטר מעבודתו בנגריה החליט להצית אותה. לשם כך הגיע למקום ושפך חומר דליק על מפתן הדלת ואז הצית נייר ודחף אותו לתוך הנגרייה. עובר אורח שחלף במקום כיבה את האש. הנאשם בעל עבר פלילי. **נקבע מתחם שבין 15 ל-30 חודשי מאסר בפועל**. הנאשם השתלב בהליך טיפולי ושירות המבחן המליץ על הטלת של"צ וצו מבחן, **נדון לעונש של 18 חודשי מאסר בפועל**.

ג. בע"פ 3947/12 **סאלח נ' מדינת ישראל** (21.1.13), דחה בית המשפט העליון ערעור נאשם שהורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של הצתה והסגת גבול. הנאשם הגיע עם אחר לאתר מגודר ובו

מבנה ואנטנה של חברת סלולר. הנאשם והאחר חתכו את הגדר ונכנסו לאתר במטרה להציתו, שפכו חומר דליק במספר מוקדים ונמלטו. לאחר זמן קצר שבו למקום והציתו אותו. כתוצאה ממעשיהם נגרם נזק לקירות האתר, לדלת ולגדר. בית המשפט הטיל על הנאשם - צעיר נורמטיבי, ללא עבר פלילי, עונש של **14 חודשי מאסר בפועל**. בית המשפט העליון קבע כי אלמלא נסיבותיו האישיות הייחודיות, עונשו היה אף חמור יותר, ודחה את הערעור.

ד. בע"פ 700/20 **אבו שקארה נ' מדינת ישראל** (21.7.20), דחה בית המשפט העליון ערעור נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירת הצתה. הנאשם שפך חומר דליק על תריס מתכת של קיוסק והציתו, וזאת לאחר שהנאשם הותקף על ידי אחר לא ידוע כששהה במקום ושתה אלכוהול. ההצתה לא גרמה לנזק רב לרכוש ולא סיכנה איש. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל**. הנאשם בעל עבר פלילי לא מכביד נדון לעונש של **12 חודשי מאסר בפועל**. בית המשפט העליון קבע כי מדובר בעונש מקל בהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת.

ה. בת"פ (מח' ב"ש) 15192-09-18 **מדינת ישראל נ' אבו סהיבאן** (10.5.21), הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירת הצתה. הנאשם נענה לבקשה להצית מתקן גישה אלחוטי של חברת סלולר שמוקמה על גג בית בבנייה, בתמורה לביטול חובו. הנאשם הגיע בשעת לילה לגג הבית הנמצא בשלבי בנייה ולא מתגוררים בו אנשים, והצית את המקום. המתלונן שהבחין באש שפרצה, כיבה את האש. מתקני הגישה של חברת הסלולר נשרפו כליל. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל**. הנאשם בעל הרשעה יחידה, שולב בטיפול שירות המבחן ובית המשפט החליט לחרוג מהמתחם משיקולי שיקום והטיל עליו עונש של **9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות**.

13. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), אני קובע כי **מתחם העונש ההולם הוא החל מ-12 ועד ל-30 חודשי מאסר בפועל**.

במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים חריגה מהמתחם, לחומרה או לקולה.

גזירת העונש המתאים לנאשם

14. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה**. במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שהנאשם בן 24, גילה מגיל צעיר קשיי הסתגלות ותפקוד יציב והתמודד עם קשיים באמצעות צריכת חומרים פסיכו-אקטיביים. מגיל 12 החל לצרוך אלכוהול ומגיל 15 החל לצרוך סמים מסוגים שונים והתנהל באופן שולי. לדבריו לאחר מעצרו הפסיק לשתות אלכוהול אך הוא ממשיך לצרוך סמים מסוג קנאביס באופן יומיומי. מובן שעונש מאסר ממושך יקשה על הנאשם בהיותו מאסר ראשון ונוכח מצבו הרגשי וההתמכרות. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום ואולם בפני שירות המבחן מסר כי אינו זוכר את פירטי האירוע נוכח היותו תחת השפעת אלכוהול והתקשה להעמיק בנזק שגרם ובפוטנציאל הפגיעה הגלום במעשיו. אף בדבריו בדיון בטיעונים לעונש, הנאשם צמצם את מעשיו בעבירה באופן שמבטא קושי בנטילת אחריות. הנאשם הביע מוטיבציה ראשונית להשתלב בטיפול בתחום ההתמכרויות אף שהתקשה להתייחס באופן ביקורתי לדפוסי צריכתו, ופנה למרכז לטיפול בהתמכרויות אשר מצאו אותו בלתי מתאים לטיפול כיוון שמסר בשיחה עמו שאינו מעוניין להפסיק לצרוך סמים מסוג קנאביס. בנוסף פנה הנאשם למרכז למניעת אלימות במשפחה, אך גם למסגרת זו נמצא בלתי מתאים לטיפול וזאת נוכח מאפייני אישיותו ומצבו ההתמכרותי.

עברו הפלילי של הנאשם קל יחסית, וכולל הרשעה משנת 2017 בעבירה של החזקת סכין והליך מבית המשפט לנוער משנת 2015 שהסתיים ללא הרשעה בגין עבירת רכוש.

נתתי דעתי לחלוף הזמן של למעלה משנתיים מעת ביצוע העבירה ולתקופה בת כחודש שבה היה עצור ובהמשך שהייתו בתנאים מגבילים לאורך זמן.

15. עוד יש לתת את הדעת לשיקול ה**הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב לקשייו של הנאשם בנטילת אחריות למעשיו, ולהערכת שירות המבחן כי הסיכון להישנות התנהגות אלימה הוא ברמה בינונית ואם תתרחש תוצאותיה צפויות להיות ברמה בינונית וזאת בין היתר על רקע מצבו ההתמכרותי, קשייו המוגברים בוויסות דחפים בהיותו תחת השפעת חומרים, היותו חסר מקורות תמיכה משמעותיים ומצוקה רגשית שאינה מקבלת מענה טיפולי.

16. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש בחלקו הנמוך של מתחם העונש, לצד עונש מאסר על תנאי ופיצוי בגין הנזק שגרם.

סוף דבר

17. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

- א. **14 חודשי מאסר בפועל**, בניכוי ימי מעצרו החל מיום 29.9.19 ועד ליום 24.10.19.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר עבירת הצתה.
- ג. פיצוי בסך 9,500 ₪ לחברת בזק. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט ב-6 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.4.22. אם לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.

הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו בבית הסוהר הדרים ביום 1.12.22 עד השעה 10:00, כשברשותו תעודת זהות או דרכון וגזר הדין. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפון: 08-9787377, 08-9787336.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, ד' טבת תשפ"ב, 08 דצמבר 2021, בנוכחות הצדדים.